

Пустка. Смерть. Ні кораблям, ні лодкам,
Лиш льодів холодним трунам — рейси,
Мов ніколи соком трав солодких
Не жились тут гіперборейці.

Пустка. Смерть. Нічого тут не треба.
Тільки неба сяють злотні виграви:
Сну могильного не може бачить небо
І гасає в божевіллі злото-вихрами.

«Поезії» 1923—26.

«Студентський Вісник», ч. 11, 1925

Текст наводиться за збірником « [Олекса Стефанович. Зібрані твори](#) ». Вірші, виключені автором з ранніх збірок.